
indrek mesi

EESTI
KUNSTIAKADEEMIA

Disainiteaduskond
Ehte- ja sepakunsti osakond

ESTONIAN
ACADEMY OF ARTS

Faculty of Design
Department of Jewellery
and Blacksmithing

CURRICULUM VITAE

Indrek Mesi

+372 53 406 186

indrek.mesi@gmail.com

HARIDUSKÄIK

- 2010-2015 Eesti Kunstiakadeemia
Ehtekunst, BA
- 2007-2008 Tallinna Ülikool,
Ajalugu, BA
- 2004-2007 Vanalinna Hariduskolleeegium,
Keskool

GRUPINÄITUSED

- 2014 ***Ferromenaalne***
Linnagalerii, Tallinn
Kindlus
Pika Jala Torn, Tallinn
TUNGraud
Eesti Tarbekunsti Disainimuuseum, Tallinn
- 2013 ***Meeste aksessuaaride näitus***
A-galerii, Tallinn
- 2012 ***Etüüdid***
Tallinna Linnateater, Tallinn

MEISTRIKLASSID

- 2015 *Pärgamendi valmistamise workshop,*
Eesti Kunstiakadeemia, Nahakunsti
osakond
- 2013 *AIR, Ruudt Peters,*
Eesti Kunstiakadeemia,
Ehte- ja Sepakunsti osakond

PUBLIKATSIOONID

- 2014 *Metall 3*
Ehte- ja sepakunsti osakond,
Eesti Kunstiakadeemia,
Ülevaade osakonna lähiajaloost
- 2014 *Must Joon*
Eksperimentaalsete joonistusharjuste
kogumik

KUNSTNIKUPOSITSIOON

Kaasaeg on huvitav ja väljakutseid pakkuv. Elukeskkond on eelmise sajandiga, kuid eriti viimase kahekümne-kolmekümne aastaga kardinaalselt muutunud. Pluralismi keskel on kõrvuti vana ja uus, analoogne ja digitaalne. Ka meie oma maailmatunnetus on üha muutumas, mõjutatuna tehnoloogia abil järjest suuremast ühendatusest ülejäänud maailmaga. Uued võimalused ja uued probleemid. Meediaküllastuses on muutunud ähmaseks, ja siis kadunud, piir reaalse ja digitaalse vahel. Korraga kiputakse elama kaht elu. Lähenev virtuaalreaalsus süvendab seda paratamatult veelgi.

Samamoodi on käegakatsutav ilm – kogu planeet – vabalt ligipääsetavaks muutunud. Reisimine on lihtsam, kui eales varem. Toimuvad kultuurikontaktid mis varem olid absoluutselt võimatud või vähemalt äärmiselt ränkrasked. Ja kui reisida ei saa, on küberruumi kaudu kõik ikkagi vaid paari hiirekliki kaugusel. Ka kohalikus linnapildis on Mehhiko toit ja Jaapani muusika juba pigem tavanähtused, kui et midagi väga eksootilist. Samuti pole omavahelisel suhtlemisel enam mingit vahet, kus maailmajaos parasjagu osapooled asuvad, kuna kontakt on igal juhul vahetu.

Olles üles kasvanud sovjetliku maailma jäänuste ja kauboiliku kapitalismi keskel, on kõiki selliseid muutumisi äärmiselt põnev jälgida. Mis vahetub mille vastu ja mille poole püüeldakse? Mida jäetakse teadlikult ja tahtlikult maha? Kuidas muutuvad väärtushinnangud? Kellena ennast nähakse?

Oluline on püüda aja kulgu ja kaasaega enda jaoks mõtestada ning sellega suhestuda, et leida kõige muu keskelt oma tee. Seda tegemata on oht vastu võtta teiste valikuid, mis aga tihti ei too head.

Kuigi kogu maailm jääb minu, kui indiviidi, jaoks mitmes mõttes igaveseks hämara loori taha varjule, olen läbi selle hakanud ähmaseid valgusvihke tajuma. Varjud, peegeldused ja uduvine püsivad ja jäävad püsima alati, kuid nende tagant nagu paistaks midagi. Ning see on just minu viieaastane rännak – tihti ringiga, vahel otse – mis on aidanud noid kaemusi tähele panna ja näidanud teed edasi.

KUNSTNIKUPOSITSIOON

Nii erialakeskselt, kui ka selle väliselt on mu haare suurem, kui varem. Tehnikaid, mida ma ei oska, tean ma vähemalt otsida ja leida. Kuid see olulisim, mida ma selle aja jooksul olen saanud, on raske sõnadesse panna. See on efemeerne midagi, mis kutsub edasi uurima, edasi avastama. Kaardistama enese jaoks tundmatuid maid. Korruga nii sisemine, kui ka väline rännak. Ja dialoog nende kahe ilma vahel, kui omaette teekond.

Kaose aktsepteerimine ja austamine, kui ka selle osaline korrastamine ja lahterdamine või vähemalt selle üritamine. Inimeste ja asjade kaduvus. Püsivuse poole püüdlemine. Väärtusliku otsimine ja kaitsmine.

Ähmane retrovisioon, et meeles hoida seda, mis möödas ja aktiivse unustamispüüu ohver. Kuigi kõik muutub, on aupaklik olnud vähemalt mäletada, väärtustada. Põlvakondadevaheline kontakt, kui võimalus olnust õppida, näha oldest kaugemale ja läbi.

Betoonmüüridega hoov ja sinna paistva kollase tänavalambivalguse igikestvus ja hubasus. Öös on hämarust ja hurma. Vaikust ja rahu, mis laseb olla.

Kui lihtsalt ei saa, saab raskelt.

FILIGRAAN

Pross

2013

Juhendaja

Jaan Pärn

Materjalid

925 hõbe, teras

INTERPRETATSIOON

Kaelaeheted, projektsioon seinale

2013

Juhendaja

Ulvi Haagensen

Materjalid

Betoon, pael

Tõlgendus Irving Penni fotost "Kassnaine"

TAASSÜND

Kaelaehe

2014

Juhendaja
Tanel Veenre

Materjalid
Malm, kumm

TREPP

Mask

2013

Juhendaja
Ketli Tiitsaar

Materjalid
Terasplekk, terastraat

INTERPRETATSIOON

Kaelaehet, jalarauad

2012

Juhendaja

Eve Margus-Villems

Materjalid

Raudbetoon, teras

Tõlgendus sumeri linnriigi valitseja Gudea
skulptuurist "Arhitekt plaaniga"

